

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 337/2010-4

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 21. septembra 2010 predbežne prerokoval sťažnosť R. M., t. č. vo výkone trestu, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 4 T 167/2006 a v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 0 T 1/2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť R. M. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. mája 2010 doručená sťažnosť R. M. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 4 T 167/2006 a v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 0 T 1/2008.

Sťažovateľ v odôvodnení svojej sťažnosti uvádza:

„Koncom roka 2008 som podal žiadosť na započítanie väzby do výkonu trestu odňatia slobody na Okr. súde BA V a BA III, na čom som mal podľa § 45 ods. 1 Tr. Zákona a podľa § 414 Tr. poriadku zákonný nárok. Na moju žiadosť do dnešného dňa ani jeden Okr. súd (BA V a BA III) nereagoval. Vzhľadom k tomu, že som danú väzbu vykonával v čase od 20.4.2006 do 21.12.2006, ktorú nariadil Okresný súd BA V a vzhľadom k môjmu právoplatnému odsúdeniu Okr. súdom BA V zo dňa 5.5.2008 č. k. 4 T 167/2006 mi zaslal platobný rozkaz na úhradu trovov výkonu väzby, ale túto dobu mi do trestu odňatia slobody nezapočítal. Taktiež Okr. súd Bratislava III mi do dnešného dňa dobu strávenú vo väzbe a to od 13.2.2008 do 20.3.2008 vzhľadom na právoplatné odsúdenie Okr. súdom BA III zo dňa 20.3.2008, č. k. 0 T 1/2008 nezapočítal do trestu odňatia slobody, ktorý práve vykonávam, a to rozhodnutím (rozsudkom) Okr. súdu Bratislava I, sp. zn. 4 T 47/06 zo dňa 24.1.2007 vo výške 6 (šesť) rokov a 4 (štyri) mesiace nepodmienečne.“

Sťažovateľ tiež v sťažnosti uviedol, že na postup súdu (bez bližšej špecifikácie, ktorého súdu) podal 13. januára 2010 sťažnosť „na Generálnu prokuratúru, kde je vedená pod spisovou značkou IV Spr 14/10-2. Následne na tom som bol oboznámený pracovníkom Gen. prokuratúry SR, a to dňa 21.1.2010, že moju sťažnosť v súlade s ustanovením § 63 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. postúpili predsedovi Okr. Súdu BA V na prešetrenie podľa ustanovenia § 64 ods. 1, ods. 2 a tiež ods. 3. Na základe týchto skutočností som do dnešného dňa nebol upovedomený o postupe v riešení mojej sťažnosti a z tohto dôvodu mám za to, že Okr. súd BA V a taktiež Okr. súd BA III pochybil v postupe a dopustil sa prieťahov v konaní. Na základe týchto skutočností som ukrátený o zákonom mi dané právo na podanie si žiadosti o podmienečné prepustenie, na ktoré by som mal nárok po započítaní doby strávenej vo väzbe v decembri roku 2010 a to mi je postupom Okr. súdov BA V a BA III uprené.“

V závere svojej sťažnosti sťažovateľ uviedol, že pokiaľ „sa v daných skutočnostiach nezjedná náprava, budem nútený podať trestné oznámenie na predsedov Okr. súdu BA V a tiež Okr. súdu BA III. Rovnopis mojej sťažnosti taktiež zasielam na Ministerstvo spravodlivosti SR na prešetrenie.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 20 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca.

Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom alebo komerčným právnikom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene alebo zjavne neopodstatnené návrhy môže ústavný súd po predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

1. Podľa § 50 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 musí obsahovať označenie,

- a) ktoré základné práva alebo slobody sa podľa tvrdenia sťažovateľa porušili,
- b) právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým sa porušili základné práva alebo slobody,
- c) proti komu sťažnosť smeruje.

Uplatnenie právomocí ústavného súdu je viazané na splnenie viacerých formálnych aj obsahových náležitostí sťažnosti. Až na zákonom presne definované výnimky je ústavný súd viazaný návrhom na začatie konania, pričom viazanosť ústavného súdu návrhom sa vzťahuje zvlášť na návrh výroku rozhodnutia, ktorého sa sťažovatelia domáhajú. Ústavný súd môže rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovatelia domáhajú v petite svojej sťažnosti.

Sťažnosť sťažovateľa je ako celok zmätočná a v niektorých častiach odôvodnenia nejasná. Sťažovateľ nie celkom jednoznačne identifikoval konania, v ktorých malo dôjsť k zásahu do jeho ústavou garantovaných práv. V sťažnosti, ktorá v zmysle jej odôvodnenia primárne smeruje proti postupu Okresného súdu Bratislava V a Okresného súdu Bratislava III, sťažovateľ uvádza tiež rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 4 T 47/06 z 24. januára 2007, avšak súvislosť tohto rozhodnutia s namietanými konaniami nie je z jeho vyjadrení zrejmá. Sťažovateľ taktiež nepredložil ústavnému súdu žiaden dôkaz, ktorým by podložil svoje tvrdenia obsiahnuté v odôvodnení ústavnej sťažnosti. Sťažovateľ tiež jednoznačne neidentifikoval (uvedením príslušného článku ústavy) právo, ktoré malo byť postupom Okresného súdu Bratislava V a Okresného súdu Bratislava III v namietaných konaniach porušené. Z obsahu sťažnosti však ústavný súd ustálil, že ide o základné právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov zakotvené v čl. 48 ods. 2 ústavy.

Zásadným nedostatkom sťažnosti sťažovateľa je skutočnosť, že neobsahuje kvalifikovaný návrh rozhodnutia vo veci samej, ktorý by bol vymedzený presne, určito a zrozumiteľne. Sťažovateľ v žiadnej časti svojej sťažnosti neformuluje, akého rozhodnutia sa na ústavnom súde domáha, preto ústavný súd nemohol ani zo širšieho kontextu

odôvodnenia sťažnosti abstrahovať konkrétny návrh rozhodnutia, ktorý by zodpovedal požiadavkám zakotveným v § 50 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

K návrhu na začatie konania je tiež podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde potrebné pripojiť splnomocnenie na zastupovanie v konaní, ktoré musí byť udelené advokátovi. Sťažovateľ takéto splnomocnenie ústavnému súdu nepredložil a ani nepožiadaval o ustanovenie právneho zástupcu ústavným súdom.

Ústavný súd pripomína, že taký rozsah nedostatkov zákonom predpísaných náležitostí, aký vyplýva z podania sťažovateľa, nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (napr. IV. ÚS 409/04).

Nedostatky sťažnosti v uvedenom rozsahu sú dôvodom na odmietnutie sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

2. Sťažovateľ ústavnému súdu taktiež nepredložil žiaden dôkaz o tom, že v sťažnosťou napadnutých konaniach vyčerpal v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základného práva poskytuje.

V prípade nečinnosti alebo iných prieťahov v postupe súdu je týmto právnym prostriedkom sťažnosť účastníka súdneho konania predsedovi súdu podľa § 62 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“), ktorá je ústavným súdom považovaná za účinný prostriedok nápravy, a teda i ochrany základných práv účastníka konania.

Z obsahu sťažnosti síce vyplýva, že sťažovateľ sa so sťažnosťou na postup Okresného súdu Bratislava V obrátil podaním na Generálnu prokuratúru Slovenskej

republiky, ktorá mala jeho podanie odstúpiť predsedovi príslušného súdu (vo vzťahu k postupu v konaní vedenom Okresným súdom Bratislava III sťažovateľ uplatnenie tohto prostriedku vo svojej sťažnosti ani netvrdil), ale tento postup sťažovateľa nemožno stotožniť so splnením požiadavky podľa citovaného ustanovenia § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde, ktorá je podmienkou prípustnosti sťažnosti. Pod slovným spojením „vyčerpanie právneho prostriedku (nápravy)“ treba v intenciách tohto ustanovenia rozumieť situáciu, že oprávnená osoba domáhajúca sa nápravy nielen takýto právny prostriedok (v danom prípade sťažnosť predsedovi súdu) podá, ale o podanom prostriedku príslušný orgán aj rozhodne.

Keďže sťažovateľ túto zákonnú podmienku v čase podania sťažnosti nespĺnil a je zrejmé, že nevyužil ani ďalšie možnosti, ktoré mu pre takéto prípady zákon o súdoch poskytuje (sťažnosť na predsedu súdu podľa § 63 ods. 2 alebo žiadosť o prešetrenie vybavenia sťažnosti podľa § 67), jeho sťažnosť podanú ústavnému súdu treba považovať aj za predčasnú, a táto skutočnosť je sama osebe dôvodom na odmietnutie sťažnosti aj pre jej neprípustnosť podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. septembra 2010